

בפ:

עד כמה פרק רביעי בכורות

מסורת הש"ס

בבא א מיי מ"ו מהל' קרנ
ספח ה' ח
ל ב מיי מ"ו מהל' טומאת
חולקין ה"ט
לא ג מיי מ"ו מהל' ט
מנהדרין ה"ה טושיע
מ"ח טמן ו טקף ה
לכ ד מיי מ"ג מהל' גזירות
הלכה ח טמן טקף ר"א
טושיע י"ד טמן טא
לג ה מיי מ"ח מהל' שמיטה
וונל ה' יד
לד ו ד מיי מ"ב מהל'
מפער הלכה עז

הגהות הב"ח

(א) במשנת טויו וגנדרס.
י"ב פ"א ואריג: (ב) שם
משנת טויו ואריג: י"ב פ"א
ובגדים: (ג) שם משנת
החמה לשם גליל וזאת
שם: (ד) פ"א קודם
היה כבר נלחם ש"ך האין
ממא: (ה) ח"ח"ה (מפני
הקודם: כי"ז ח"ל ט' וכן
מפני צד"ק לומר דאין
מפנין וט' ושרי לטמא
צ"י נפשו מ"ו דאין
מפנין אף כ"ז הרש"א:

לְטוֹי רַעֲשׁוּ

סל"ט וד"ש. לכורים (מצעים)
של לבד.
הצויד"ש
טויד"ש וד"ש. מקלעת.

בן גרשום

[illegible]

אכל לִשְׁוֹן בִּדְרוֹקִין מִשְׁמַע לִכְחַלְחָה כִּדִּי
מֵאֵי בִּדְרוֹקִין דְּמָה הִיא אֲחֻמָּה בְּדִיקָה וְהַשְׁמָל שֶׁ שָׁלַח עֵינָיו בְּיָמֵי
הַפֶּרֶס לְעוֹשֵׂי פֶסַח לְכוּלֵי עֲמֻלָּה וְלִמְרִי לִבִּית שְׁמָלִי מִנְפָּה וְעוֹדוֹ וְלִלְמֹד
הַפֶּרֶס וְלִשְׂאֵל אֶת־הוֹרֵן וְעֲלֵרְבֹה לְכַבֵּד הַכְּרִיּוֹת שָׂרֵי לִיטְמַח בְּלֹא נִיפּוֹחַ
יְדֵי נִיפּוֹחַ וְטֻמְאָה וְכֵן בְּעִירְבוֹ (ה)
(י) אֲמַר אֵין מַעֲרִיבִין אֲלָּה לְדַבֵּר מִלָּה
מִדֵּי לִיטְמַח ע"י נִיפּוֹחַ (י) (וְטֻמְאָה) וְאִי
מִמַּעֲרִיבִין אֶף לְדַבֵּר הַרְשׁוֹת שֶׁ לְלַמֵּד
שֶׁשֶׁסְּ דַּעַל יְדֵי נִיפּוֹחַ שְׂרִי אֲפִילוּ בְּלֹא
מִלָּה אֲלָּה (י) מַדְרִיכִים (י) וְטֻמְאָה אִי
מִמַּעֲרִיבִין הַרְשׁוֹת הַרְשׁוֹת אִיכָּא
הַמִּשְׁנָה כְּשֶׁעִירָב לְדַבֵּר מִלָּה
הַמִּשְׁנָה הִיא לְעֵרֵב לְדַבֵּר מִלָּה
כִּדֵּם מִשְׁחַתְּפִין בְּרִישׁ כִּדֵּם מִשְׁחַתְּפִין (י) וְיִשְׁרִי
וְכֵן מִי שֶׁלֵּךְ לִבִּית הַאֵלֶּל אִי לִבִּית
הַמִּשְׁמָלָה וְקֹאֲמֵר הֵם לְדֹרֹמָא דִּמְלִיתָא
קֹמֵי וְהֵם דְּבִעֵי בְּחִינָה (דָּף כה):
בְּדִיקָה לִפְסוֹחֵי מְהֵרָה שִׂיאֵלֵם בְּחִינָתוֹ
הַמִּשְׁנָה דְּרַב יְהוֹדָה קוֹדֵם וְלֹא (י) אֲמַתִּי
לִנְפִשׁ ר"ת אִיכָּא פֶּסַח הֵינִי וְכוּן
לְפָנֶיךָ דְּכָל הַבְּדִיקוֹת לְעוֹשֵׂי פֶסַח אֲלָּה
בְּדִיקָה מִשְׁנֵה לְאַחֵר (י) שְׁעִיר
לְדַבֵּר יְהוֹדָה בֹּא לְמַשְׁמִיעֵנִי מֵאֵי
בִּדְרוֹקִין כִּדִּי לְעִירְבוֹ וְיִשְׁרֵם כֵּמוֹ מֵאֵי
כִּדִּי יְהוֹדָה מֵאֵי בִּדְרוֹקִין כִּהְיָה דְּכָרִישׁ
כִּדִּי מִלִּיאֹת (כ"ב חל), וְכֵמוֹ אֲמַר כִּדִּי
לְאַחַק קִבֵּי בִּלְרַבֵּה אֲחֻמָּה וְכִפְרִי לֹא
תִּפְרִי (כ"ב חל), וְכֵמוֹ אֲמַר כִּדִּי אִיכָּא
חֲמוּמָה לְאַשְׁיָן כִּמְלֵל (י) חֲלוּן (י):
דְּרַב יְהוֹדָה בֵּר אֲמִי שְׁמִיעִי דְּרַב
יְהוֹדָה אֲמַר בִּית הַפֶּרֶס שְׁנִידֵי שְׁחֹר.
וְכִפְרִי כִּתְרָא לְחִינָה (דָּף כה), גִּרְסַּם
כִּדִּי חֵיטָא (כ) כְּרִיבִי אֲמִי מִשְׁמִיעִי דְּעוֹלָה:
כִּדִּי בְּכַפּוֹעַל בִּשְׁלֵשׁ אֲרִיחָה מִלִּיאָה.
פִּירֵס כְּקוֹטֶרֶס מִלִּיאָה
מִלִּיאָה דְּבַעַל מֵיחָה דִּכִּי הֵיָּה וְכוּן
שְׁכִירֵי מִרְבֵּה אִי אֲמֹרִתִּי לוֹ טוֹל
וְכֵן וְכֵן וְכֵן הִיּוֹם מִלִּיאָה אִי
פִּירֵס מִשְׁכִּירֵי אֲלָּה דְּכֵן מוֹעֵעַ שְׂרִי
טֻמְאָה וְאֵין כֵּה עוֹרָה וְאֵם מִלִּיאָה

קשה היה כגון נגר חס חומרים לו
מלאכה טול עכשו ג' וזיס טול וזו והטל היום מאותה מלאכה לעסוק
במלאכה קלה ינחה לו להטל עיניו טול וזו עד כאן לשון הקונטרס ולא
היה לו לפרש שיטול שכן בטלה מאותה מלאכה לעסוק ^(א) במלאכה קלה
ובו ד"א^י היה נוטל ^(א) [שכן] לדון ולהטיל והיות ולקדש אלא היה לו לפרש
במלאכה ויענין זה מלאכה שכן אלו מלאכה (ב"א לא): גבי השבת אבי
בטל מלאכה וזו מלאכה ואם שם פירש בקונטרס כענין שפירש שכן וכו'
טעמיה בשכר לא אמרי אלא משום ד"א^י לכתוב רחמנא טעמיה ולא בעי
מאהא אימי ליה אלא איך נמי שם הרגל ליושב ובטל לגמרי ורבינו
נגד אלא חזי סלקו וכו' עתה בשעת הרגל ותופר בגד בסלק ^(א)
נגד אלא סלק ^(א) [ואם] כאותו שכן שאתה היית עובד כמותה שבה
ופירשוהו תמוה לדון הלשון משמע כן וגם אין כאן שום ^(א) הירכל וזה
תנא ברש השוכר את האומנין (ב"א עו): השוכר את הפועלים וזה
פועלים ותנא שדה שיהא נותן ליה שכרם משלם אבל אינו
תנא תנא קדמי דרב טותל שכן משלם א"ל קדמי אמר א"י הוה
לגמרי כמנ ^(א) אפירש ולא כמנ שפירש ^(א) [רש"י] כלל ומתכוין
שכר ^(א) אלא א"כ נתן לו שכרו כפועל בטל ומפרש בגמרא כפועל
משום דלית ליה טרחא אבל כיפא דלית ליה טרחא ^(א) ואמר לא פני
לדידי עומטין לו יומר לפי מה שהוא טורח ויוד דבבבבבבבבבבבב
אמר אפילו לא טבל עמו כלל בלד כו' ^(א) שמעון אומר חזי לו שכו
דמתני' כר' מאיר דקמי המושיב חבירו בחנות למחית שכר נתן לו
ונתן לו שכרו משלם אינו דומה עושה מלאכה ליושב ונול ויבש בחמה
שפירשתי דכפועל בטל היינו ציושב ובטל לגמרי ינחה לו קשה מדי הא
עוסק במלאכה מרובה כן היה עוסק במלאכה מועט ^(א) שמעון
נבדיל שהיה עוסק בה ויעסוק במלאכה ^(א) ודיינו לפי מדרי' מאיר
ורבינו מנחם פירש שם כפועל בטל כגון אדם בטל שאינו מוצא
והולכים עכשו שהם ציוק ^(א) הרבה שמכירין בטל שהיה נשכר עכש

שמייה דרב יהודה אמר
 ר' א"ל כשאר מומאות
 הוה וקן מרכיבו על
 מל אמר אביי כיפועל
 הוה: (ב) מתני' ההחשוד
 רבי זכור: כשר צבאים
 ימים רבין אליעזר אומר
 ל נקבה ואין לוקחין
 אבל לוקחין ממנו טוי
 צבאים דמיחלף
 שאין עבדיהם הא
 ציתא דככור הוה לא
 שמעון: (ג) ביה רבנן
 אליעזר אומר לוקחין
 מאי טעמא מידע
 חייק לכוזתיה ואמר
 עכברים מידע דיע:
 מלובן צואי: השתא
 מאי מביעי אלא הרא
 חו: אבל לוקחין ממנו
 זכנינן נגדים מיבעיא
 מתני' ההחשוד על
 ממנו פשתן ואפילו
 טוי: (ד) ואייג: גמ'
 אריג מיבעיא מאי
 החשוד להיות מוכר
 חולין אין לוקחין
 דברי רבי יהודה רבי
 ש בו וקת תרומה
 ממנו: גמ' לאתויי
 דמערכי בהו שמן
 הוה חשוד לזבונ
 חרבא

פרומה. כל דבר שנותנין
 בכן שמן וית. ויבין דלית
 שנותנין לו שבר בטלה מאתה
 דתקנו היה צעל ממלע לא יא
 בשרי כן דל"כ היה נועל
 יציקה ויבירי ⁽⁶⁾ הכינס (ויק"ו)
 מנחל פירש שם ⁽⁷⁾ כמו
 ואין אומרים לו קבל ש
 נות שבעה שאל עתה שטר
 שו את צעל הכית כו' אכ
 היה הצא עינין לבה צעל
 לוהו ויבצק לא הכעל ריקס
 את מלח דתני מלשן חירו
 טעל של אותה מלחש צעל
 ה כפועל טעל לו ואמאי כ"ר
 טעס כמה שורו כין מר
 טעס ויהא מתיני ⁽⁸⁾ לר
 מר כפועל צעל דבר ר' מא
 ש צעל ויפירש הקוטער ד
 קאמר צריכי ⁽⁹⁾ ויין מרובה
 ש טעל לו שרר מלשן חירו
⁽¹⁰⁾ ויבצק ונצל דחוספתא לא
 יפירש והולך ונצל והיה
 שפירש ונצל ונצל שר

דבעל הימנה דאס היה נוקב מרגליות
מכונה אס אימר לו טול קן רכן ותבטל
כרו אלף דבר משעט שחיה וואס וואן
נמו גאל דאס אימר לו אמת נוטל עכשו
גלשה וואס טול וואס וואס וואס
מאומה מאלכה ועשה מאלכה קלה וו
טול לו להבטל וליטול ווא וואס נמי וו
הוא אגרא הידי ביש שחיה מבעטלו
ממלכתו וכוליה אגרא גאל הידי ליה
שחיה איט עסקו במלכה קשה אללו:
מתני' השופר והבכור. (א) כגון
השופר להטיל מוס בכבור: (ב) בשכר
לכאס, שאדום הוא מיתקף בשכר וואמר
וימנן דמוצין עגל בכור מס וואמר
בשכר כבי הוא: **גמ' שמעי רבנן.**
דכבור מס הוא וטעון קבורה ומפסדי
ליה מינא ומקפיד על דברו וטרו וואס
מבדן: (א) של נקבה. דאין לחוס
בכבור: **מידע** שחיה. בין עור וכו'
לעור נקבה: **ייקע.** וואך דאכרמיה
ועשה כעין נקבות וכו' משאליה מה
חוקר וכו' בשמקוס נקבות וואמר
עבדים אכלו: (א) וואס. גמר שאינו
מליבן מלאומה: **השם מליבן.** דאכרי
למימר לא מפסדי יתרמיה ולא מליבן
לה דכבר שמעי רבנן ומפסדי ליה
מינא אפי הכי (א) כולן דעירחא וואס
היא לא קפיד עליה ווא וואס וואס
מינעיה: **אלל לוקחין ממנו** ווא
ובגדים. דאי מבכור לא הוא טרם
לכו דמקפיד אעירחיה: (א) **גדים**
מינעיה. 'א הא משעה שנטו בשחיה
לכו: **ומעי.** פילערש ווא ווא ווא
מעולס וואכי אצטרך לשאמעיין:
מתני' השופר והבכור. (א) **שפיעיה.**
לזרע וא לעשות סחורה בספיעים:
סריק. כחוש ומחוקר במסרק:
גמ' אריג מינעיה. הא בא לכלל
טוי קודם לכן ומהאיה שפיעיה
אשחיה: **ישי.** ששחיה שוקרין
טעליר'ש ועשין ארתן מפשקן
עד שלא נטוה: **מתני' אפי'**

[illegible][illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]